

ת"פ 66185/12/19 - מדינת ישראל ע"י תביעות ירושלים נגד יואב גרודז'נסקי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 66185-12-19 מדינת ישראל נ' גרודז'נסקי
ע"פני כבוד השופטת הבכירה שרון לארי-בבלי

בעניין: מדינת ישראל ע"י תביעות ירושלים
המאשימה
נגד
יואב גרודז'נסקי ע"י ב"כ עו"ד אריה תוסיה
כהן

הנאשם

הכרעת דין

רקע כללי

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של גרימת חבלה חמורה, ע"פ ס' 333 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.
2. ע"פ עובדות כתב האישום, ביום 15.3.18 בסמוך לשעה 11:30, עבד מר יוסי מנסור (להלן: **המתלונן**) כמאבטח בבניין כ"ח בירושלים.
3. הנאשם, אשר היה ממונה על המתלונן, ניגש אליו על מנת להחליפו להפסקת צהריים שאז נתגלע ויכוח בין השניים. בתגובה, נגח הנאשם בפניו של המתלונן. כתוצאה מן הנגיחה נשבר אפו של המתלונן.
4. ביום 16.12.20 כפר הנאשם במיוחס לו בכתב האישום בפני כב' הש' אביחי דורון. לדבריו אמנם היה דין ודברים בין הנאשם למתלונן, אולם המתלונן הוא שזרק על הנאשם שרפרף, הנאשם הדף את השרפרף לכיוונו של המתלונן וכך הוא נפצע.
5. ביום 20.9.22 התקיים דיון ההוכחות.

פרשת התביעה

6. מטעם המאשימה העידו המתלונן, השוטר שגבה את הודעת המתלונן, מר אלי אסרף (להלן: **אסרף**) השוטר שהגיע למקום, מר שלום כהן (להלן: **כהן**) והשוטרת שגבתה את הודעות הנאשם, רס"מ אביה מרחוזי (להלן: **מרחוזי**).

מרחוזי).

7. אסרף העיד שגבה את הודעת המתלון. המתלון מסר לידי את הקלטת הארוע (דיסק ת/3, תמליל ת/1) ונוכח האיזמים אותם השמיע המתלון כלפי הנאשם בהקלטה, המשיך לחקרו תחת אזהרה. עוד העיד שע"פ הערת חוקר הבחין בפגיעה באפו של המתלון ויתכן שהפגיעה אף צולמה, אולם יוער כבר עתה שתמונות אלה אינן מצויות בתיק.
8. באמצעות המתלון הוגש, כאמור, דיסק ההקלטה מן הארוע ותמלול שנערך ע"י המשטרה. ת/2 הוא הצהרת המתלון שלא נערכו כל שינויים בהקלטה.
9. לדברי המתלון, היחסים בינו לבין הנאשם היו טעונים. המתלון חש שהנאשם מתנכל לו בעבודתו, מעביר אותו לעמדות שמירה בהן איננו מעוניין לשמור, ובאופן כללי מנסה לפגוע בעבודתו.
10. ביום הארוע, כך לדברי המתלון, ניגש אליו הנאשם והיה ביניהם דין ודברים. בשלב מסוים נגח הנאשם בפניו של המתלון, ובתגובה השליך המתלון על הנאשם שרפרף שהיה במקום. בחקירתו הנגדית נשאל הנאשם על עברו התעסוקתי, על חברות השמירה הרבות בהן עבד, ועומת עם תמונות (נ/1 עד נ/4) מהן עולה שבמהלך המשמרת יושב המתלון ומשוחח עם חברים, באופן המטיל דופי בעבודתו ומקשה על בדיקת הנכנסים בשערי בניין כ"ח (כך לגרסת ההגנה, ר' גם נ/5).
11. המתלון עומת עוד עם העובדה שבתעודה הרפואית מטר"ם (ת/4) נכתב "בצהריים נפל ונחבל באף". המתלון השיב שמדובר בטעות, ושהוא אף ניסה לפנות אל האחראים בטר"ם ולציין שלא נפל אלא ננגח, אולם נענה שאין אפשרות לשנות את הכתוב.
12. העד כהן העיד שהגיע למקום בסמוך לאחר הארוע, הוא ערך את דו"ח הפעולה, ת/6, וצילם את תמונותיו של המתלון שצורפו לדו"ח.
13. העדה מרחוזי חקרה את הנאשם ביום 13.5.18 (ת/10).
14. בהסכמה הוגשו המסמכים הבאים: הודעת הנאשם מיום 4.6.18 (ת/7) והמזכרים ת/8 ו- ת/9.

פרשת ההגנה

15. מטעם ההגנה העיד הנאשם עצמו. לדבריו, עבד כמנהל האחזקה של בניין כ"ח ולא היו לו כל יחסי עבודה עם המאבטחים ("לי היה אסור לדבר איתם בכלל. הם לא היו עובדים שלי בכלל" פרוטוקול מיום 20.9.22, עמ' 15, ש' 3-4).
16. הנאשם העיד שדיירי הבניין התלוננו על המתלון. הוא עצמו לא היה שבע רצון מהתנהלותו של המתלון, שסביבו התגודדו 5-7 חברים, צועקים, מתבדחים בקולי קולות ולא נענים לתפקיד, ולכן חרף האיסור לפנות אליו - פנה אל המתלון ובקש שישנה מדרכיו.
17. בעקבות חוסר היענותו של המתלון להפצרותיו, פנה הנאשם אל מנהליו של המתלון במייל (נ/7), וציין שניסה

לדבר עם המתלון "לא פעם אחת" על התנהגותו אולם "הוא בשלו".

18. בעקבות ויכוח נוסף סביב שעות הפתיחה של השער בו הוצב המתלון, הסיר המתלון מודעות שתלה הנאשם ועל כך שלח הנאשם מיילים נוספים (נ/8, נ/9), בהם ציין שהמתלון חורג מתפקידו ויש להנחותו שתפקידו הוא אבטחה בלבד.
19. הנאשם ערך תרשומת (נ/6) בה תאר את השתלשלות העניינים וציין שהמתלון הוא שתקף אותו בקללות ותוך השלכת כסאות, שפגעו בידו ובחזה שלו, ובעל פיצה שמש והשרברב של הבניין, איגור, נאלצו להגן על הנאשם בגופם ולמנוע השלכת כסא נוסף. עובדי חברת האבטחה פנו אל הנאשם, כעולה מן התרשומת, ובקשו שלא יגיש תלונה במשטרה שכן הדבר לא יראה טוב. כתוצאה מהשלכת הכסאות, ציין הנאשם שהוא סובל מכאבים ביד ובחזה.
20. בעדותו ציין הנאשם שנחבל דווקא בברכו, שכאבה גם למחרת ונאלץ "לעבוד צולע" (עמ' 16 לפרוטוקול, ש' 9), ושכחודש לאחר הארוע נאלץ לעזוב את מקום עבודתו עקב הפגיעה בברך (מסמכים רפואיים הוגשו - נ/11).
21. בחקירתו הנגדית עומת הנאשם עם חקירתו, ת/7, ש' 21 ואילך. הנאשם נשאל אם הוא יודע שאפו של המתלון נשבר כתוצאה מהארוע ועל כך השיב "אני רוצה להגיד שאני אשמח ואני מאד רוצה להפגש עם מסור (צ"ל מנסור - ש.ל.ב.) ולבקש סליחה על מה שקרה. הוא לא עשה לי כלום בשביל שאני אשבור לו עצמות. אני גם אשמח לתת לו כסף על כל הזמן שהוא לא עבד בגללי". על כך השיב הנאשם שהחוקר אמר לו להודות, לשלם למתלון, ואז התיק נגדו ייסגר (עמ' 17 לפרוטוקול, ש' 22 וש' 25).
22. כאשר עומת הנאשם עם ההקלטה (ת/3) ונשאל מדוע לא סתר את דברי המתלון שהטיח בו, בזמן אמת, שהוא נגח בו, טען שמדובר בהקלטה ערוכה (עמ' 18 לפרוטוקול, ש' 4, ש' 6, ש' 17).
23. הנאשם נשאל מדוע לא פנה אל השוטר שהגיע אל המקום ומדוע לא ניתן היה לאתרו לאחר הארוע, אולם הוא לא ידע להשיב על כך (ר' עמ' 18 לפרוטוקול, ש' 27 ואילך).

דין והכרעה

24. אין מחלוקת שבין הנאשם והמתלון שררו יחסים טעונים.
25. אין עוד מחלוקת שהנאשם עשה כל שלא ידו על מנת שהמתלון יועבר מתפקידו כשומר בשער 7.
26. אין גם מחלוקת ששבר באף הוא משום "חבלה חמורה" כהגדרתה בחוק ובפסיקה.
27. יריעת המחלוקת היא מאד מצומצמת: האם הנאשם נגח בפניו של המתלון או שמא המתלון הוא זה שתקף

את הנאשם ראשון, תוך השלכת כסאות לעברו עד כדי פציעתו.

28. אקדים ואומר שמצאתי לקבל את עמדת המאשימה לפיה הנאשם הוא שנגח בפניו של המתלון ושבר את אפו, ורק לאחר מכן השליך המתלון כסא (או שרפרף) לעברו של הנאשם.

29. ראשית, אני קובעת שההקלטה (ת/3) איננה ערוכה ומשקפת נכונה את הדברים כהווייתם בעת הארוע. אילו היה המתלון עורך את ההקלטה, היה בוודאי משמיט את קללותיו וגידופיו. דווקא העובדה שהגיש את ההקלטה כפי שהיא, תוך נטילת סיכון שיועמד לדין בגין דבריו, היא הנותנת שמדובר בהקלטה אותנטית.

30. בהקלטה נשמעת היטב חבטה, שבעקבותיה מקלל המתלון את הנאשם בשלל קללות, לרבות איומים ש"יזין אותו". המתלון לא מפסיק לקלל את הנאשם במילים קשות, לרבות "בן זונה", "בן שרמוטה" ו"היטלר".

31. מבלי שאדרש ללשונו הבוטה, חסרת התרבות והנמוכה של המתלון, מטיח המתלון בנאשם מספר פעמים "אתה נגחת בי!" "אתה נוגח בי?", ואילו הנאשם לא סתר את הדברים. הנאשם למעשה אינו משיב למתלון כלל, והמתלון נרגע רק כאשר אנשים נוספים מתערבים, מרגיעים אותו ולוקחים אותו מהמקום.

32. עובדה זו - של אי מתן תשובה מיידית - אומרת דרשני.

33. בנוסף, בהודעתו ת/10 מיום 13.5.18, מתאר הנאשם ארועים שונים בתכלית מגרסתו הן בעדותו בבית המשפט, הן בתרשומת שערך (נ/6) והן בהודעתו מיום 4.6.18 (ת/7). בהודעתו ת/10 מתאר הנאשם שהגיע אל המתלון על מנת להחליפו להפסקת צהריים, שאז החל המתלון לקלל אותו, דחף את הנאשם לאחור, דחף אותו אל השולחן, וכתוצאה מכך נחבל הנאשם ברגלו. הנאשם רצה לברוח מהמקום ותוך כדי עזיבתו ראה כסא מתעופף לעברו, פוגע בידו וגורם לו לחתך. אז אחז המתלון בכסא נוסף, והתקדם לעברו של הנאשם כשהכסא בידיו. המתלון דחף את הכסא לעבר בית החזה של הנאשם שהתגונן והדף את הכסא, ואז שמע את המתלון אומר "איי" ושומט את הכסא. לאחר מספר רגעים הבחין במתלון מנסה לזרוק עליו כסא נוסף, שאז עברו במקום איגור השרברב ובעל חנות הפיצה, והגנו עליו בגופם (ת/10, ש' 20 ואילך).

34. כשנשאל הנאשם כיצד שבר המתלון את אפו השיב שיתכן ש"נכנס" בכסא אותו אחז הנאשם, או תוך כדי ריצתו אל מחוץ לבניין (ת/10 ש' 60-61).

35. בתרשומת (נ/6) שערך הנאשם ביום הארוע, נכתב שתוך כדי זריקת הכסא השני (לעברו, על ידי המתלון - ש.ל.ב.) הוא הדף את הכסא שפגע בפרצופו של המאבטח.

36. בהודעתו (ת/7) נשאל הנאשם מתי נגח במתלון והוא השיב "אני לא זוכר שנגחתי בו" (ש' 12). בהמשך לאותם דברים טען שהדף את הכסא שהמתלון החזיק בידו, ואולי זה פגע לו בפנים וכך נשבר לו האף.

37. בהמשך לאותה חקירה (ובניגוד לטענתו בבית המשפט שההקלטה לא הושמעה לו כלל (עמ' 18 לפרוטוקול, ש' 22) - הושמעה לנאשם ההקלטה ת/3, ובתגובה שינה את גרסתו, טען שהמתלון דחף אותו וככל הנראה רצה לנגוח בו ולכן קיבל מכה באף (ת/7 ש' 29). כאשר הטיח בפניו השוטר שגרסתו אינה מתיישבת עם ההגיון, העלה סברה נוספת לפיה הנאשם בא להרביץ לו וככל הנראה היתה ביניהם התנגשות (ת/7 ש' 31).

38. שלל גרסאותיו של הנאשם לגבי קרות הארוע ומה גרם לשבר באפו של המתלונן מטילות צל כבד על אמינותו.
39. בנוסף, יש להתייחס לרצונו של הנאשם להתנצל בפני המתלונן ולפצותו, כאמור לעיל (ר' ת/7), באופן המצביע על נטילת אחריות לארוע התקיפה. לעניין זה, מצאתי לדחות מכל וכל כבלתי הגיונית בעליל את גרסתו לפיה נעתר לבקשת השוטר להודות, להתנצל ולפצות את המתלונן כתנאי לסגירת התיק נגדו. אם - לשיטתו - הוא הותקף על ידי המתלונן הרי שלא צריך היה לחשוש מפתיחת תיק נגדו, ולא היה כל מקום להודות, להתנצל בפני המתלונן או לפצותו.
40. חוסר אמינותו של הנאשם מתבטאת גם בעובדת פציעתו ומיקום הפצעים, כפי שצינתי לעיל. גרסתו לעניין זה נדדה בין חתך בידו, כאבים בחזה וחבלה בברכו. כך או כך, אין מחלוקת שמיד לאחר הארוע עזב הנאשם את המקום והמשיך לעבוד (ר' נ/6).
41. הנאשם לא זו בלבד שלא הגיש תלונה נגד המתלונן, אלא שנמנע מלפגוש בשוטר שהוזמן למקום, נמנע מלמסור את גרסתו, והתייצב במשטרה רק משזומן.
42. המתלונן אינו טלית שכולה תכלת, וכפי שכבר צוין -דבריו כפי שנשמעים בהקלטה בוטים וראויים לכל גינוי. אולם לא המתלונן הוא שעומד לפניי לדין.
43. ב"כ הנאשם ניסה להטיל דופי במתלונן, במוסר העבודה שלו, בהיסטוריית המעבר שלו בין עבודות, ובעובדה שהוזהר שעליו להקפיד יותר בעבודתו (נ/5). שוב - איננו דנים במוסר העבודה של המתלונן והוא איננו עומד על כך לדין. אף אם אקבל את דברי ב"כ הנאשם לפיהם הוא אינו ראוי לשמש כמאבטח, הרי אין זו השאלה בה עליי לדון.
44. ב"כ הנאשם הטיל יהבו בתעודה הרפואית (ת/4) בה נכתב שהפגיעה באפו של המתלונן היא כתוצאה מנפילה. אילו היתה זו גרסתו הראשונה, יתכן והיה ממש בטענה. ואולם, המתלונן כבר בהזדמנות הראשונה - במפגש עם השוטר כהן - ציין שננגח על ידי הנאשם (ר' דו"ח פעולה ת/6). המתלונן היה עקבי בגרסתו גם בתלונתו במשטרה. בנסיבות אלה מצאתי לקבל את גרסתו לפיה תאור הארוע בטופס ת/4 נבע מטעות ותו לא.
45. מצאתי לציין עוד שהמתלונן עצמו העיד שהשליך על הנאשם שרפרף וקילל אותו במילים קשות. הדבר מוסיף לאמינותו, אם גם אינו מכבד אותו. המתלונן לא ניסה לייפות את הצד שלו בארוע.

סיכום

46. נוכח כל האמור לעיל, מצאתי להעדיף את גרסתו העקבית של המתלונן, הנתמכת בהקלטה וביתר הראיות עליהן הצבעתי לעיל, על פני גרסתו הפתלתלה של הנאשם. אני קובעת שהמאשימה הוכיחה מעל לכל ספק סביר את אשמו של הנאשם.
47. אני מרשיעה את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום בעבירה של גרימת חבלה חמורה (ע"פ ס' 333 לחוק העונשין התשל"ז - 1977).

ניתנה היום, י"ט חשוון תשפ"ג, 13 נובמבר 2022, במעמד הצדדים